Ο Ακανθούλης

Αθήνα 2004

ΒΟΥΛΑ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗ

Ο Ακανθούλης

εικονογράφηση: Lise-Lotte Iversen

Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών
ΚΕΝΤΡΟ ΔΙΑΠΟΛΙΤΙΣΜΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ
Αθήνα 2004

ΒΟΥΛΑ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗ

Ο Ακανθούλης

Αθήνα 2004

Ο Ακανθούλης, ο μικρός σκαντζόχοιρος, έπαιζε μια μέρα με τους φίλους του έξω στα λιβάδια. Παίζανε κουτρουβάλες, παίζανε τραμπα - τραμπαλίζομαι και κρυφτό. Τι ωραία που περνούσαν!

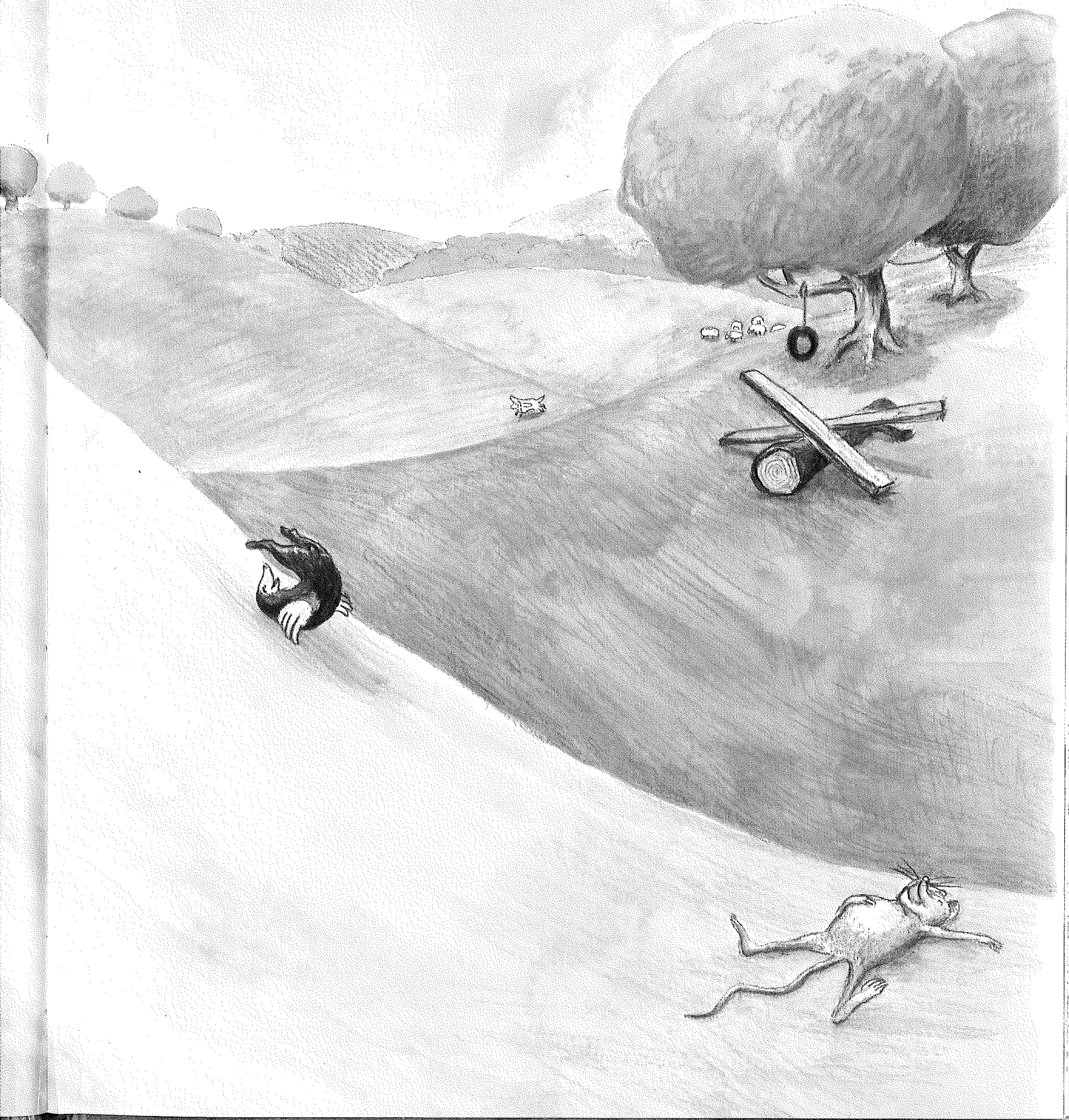

Ξαφνικά είδε ένα πανέμορφο, κάτασπρο αρνάκι να χοροπηδάει όλο χάρη και καμάρι. Κι όπως εκείνο πηδούσε από δω κι από κει τα μπουκλάκια του κυμάτιζαν στον αέρα. Ο Ακανθούλης το κοίταξε με μεγάλο θαυμασμό! Μετά κοίταξε τα αγκάθια του και δεν του άρεσαν καθόλου.

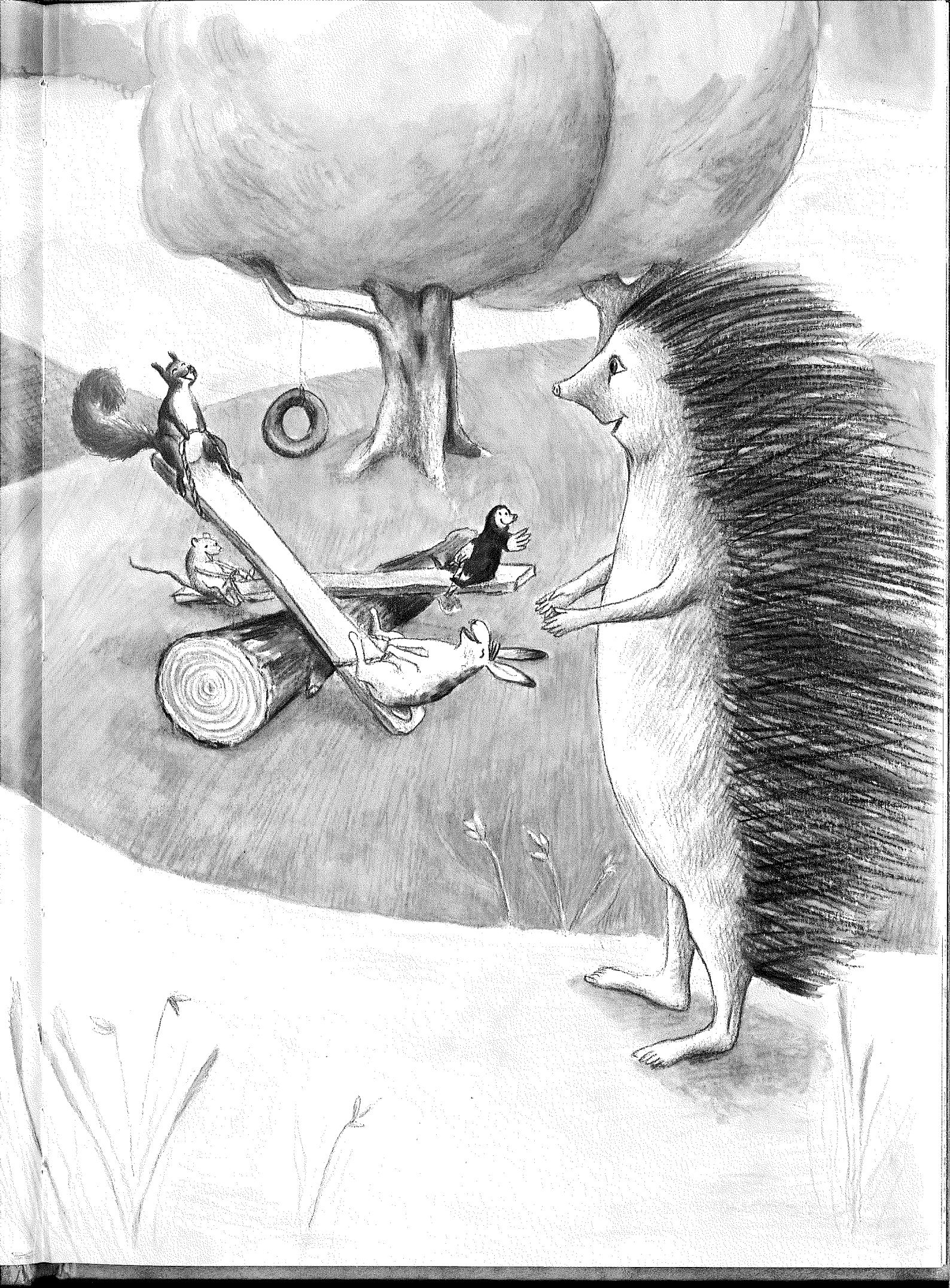

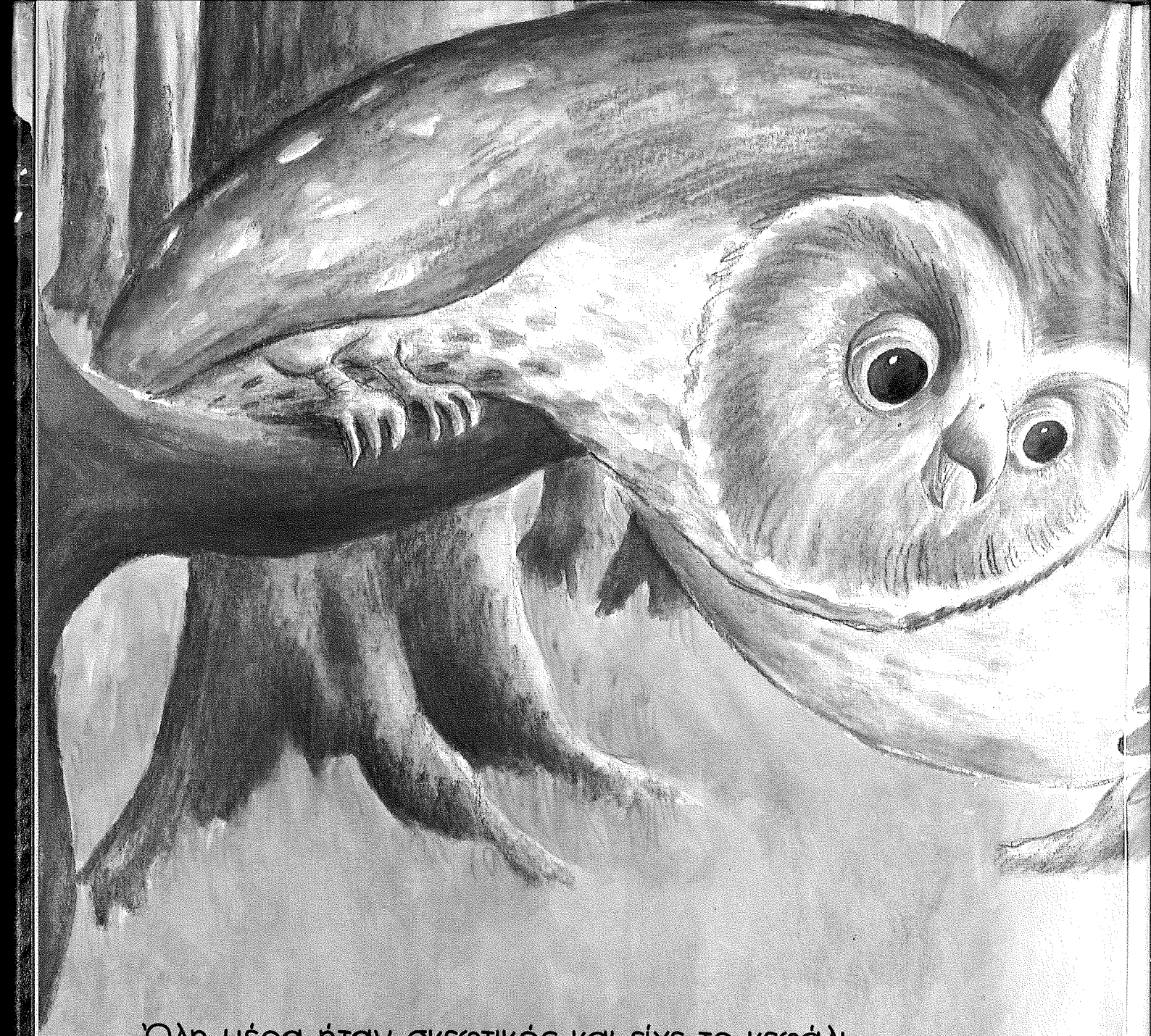

Όλη μέρα ήταν σκεφτικός και είχε το κεφάλι σκυμμένο. Πήγε μόνος στο δάσος και κάθησε κάτω από ένα δέντρο.

- «Πόσο θα ήθελα και ΄γω να είχα μπουκλάκια!» είπε μιλώντας, χωρίς να το καταλάβει, δυνατά.
- «Και γι' αυτό στενοχωριέσαι;» του είπε τότε μια κουκουβάγια που άκουσε το παράπονό του. «Πήγαινε στην κυρία- Σαρανταποδαρούσα, την κομμώτρια! Μη χάνεις ούτε λεπτό!»

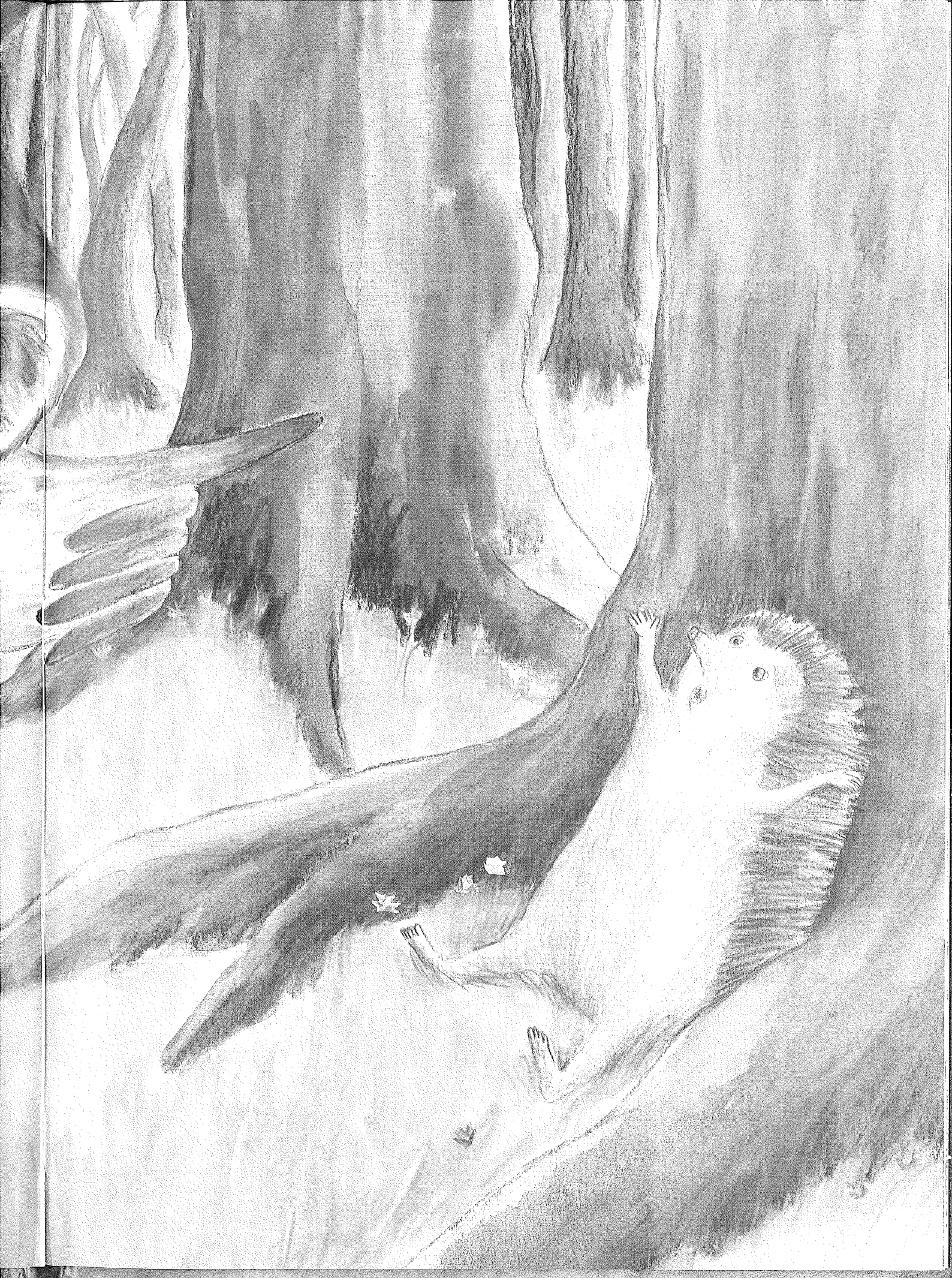

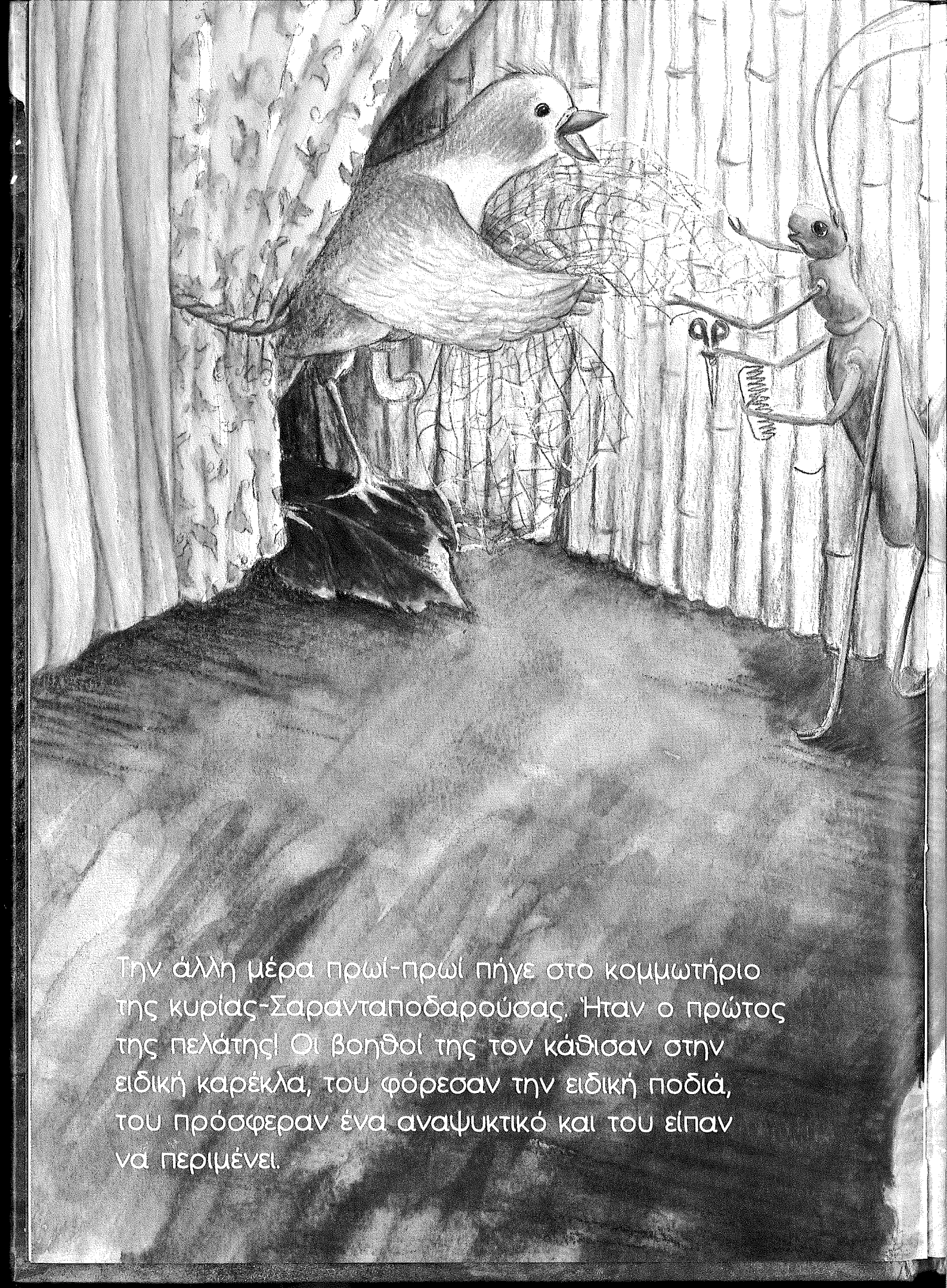

Την άλλη μέρα πρωί-πρωί πήγε στο κομμωτήριο της κυρίας-Σαρανταποδαρούσας. Ήταν ο πρώτος της πελάτης! Οι βοηθοί της τον κάθισαν στην ειδική καρέκλα, του φόρεσαν την ειδική ποδιά, του πρόσφεραν ένα αναψυκτικό και του είπαν να περιμένει.

- «Τι μπορώ να κάνω για σας;» τον ρώτησε με αληθινό ενδιαφέρον η κομμώτρια.
- «Θα ήθελα κάτασπρα μπουκλάκια, όπως έχουν τα αρνάκια», της απάντησε ανυπόμονα ο Ακανθούλης.
- «Ω, πολύ ωραία, αυτό θα είναι ένα μοναδικό χτένισμα!», είπε ενθουσιασμένη η κυρία-Σαρανταποδαρούσα, η κομμώτρια, και χτύπησε με τα σαράντα πόδια της παλαμάκια.

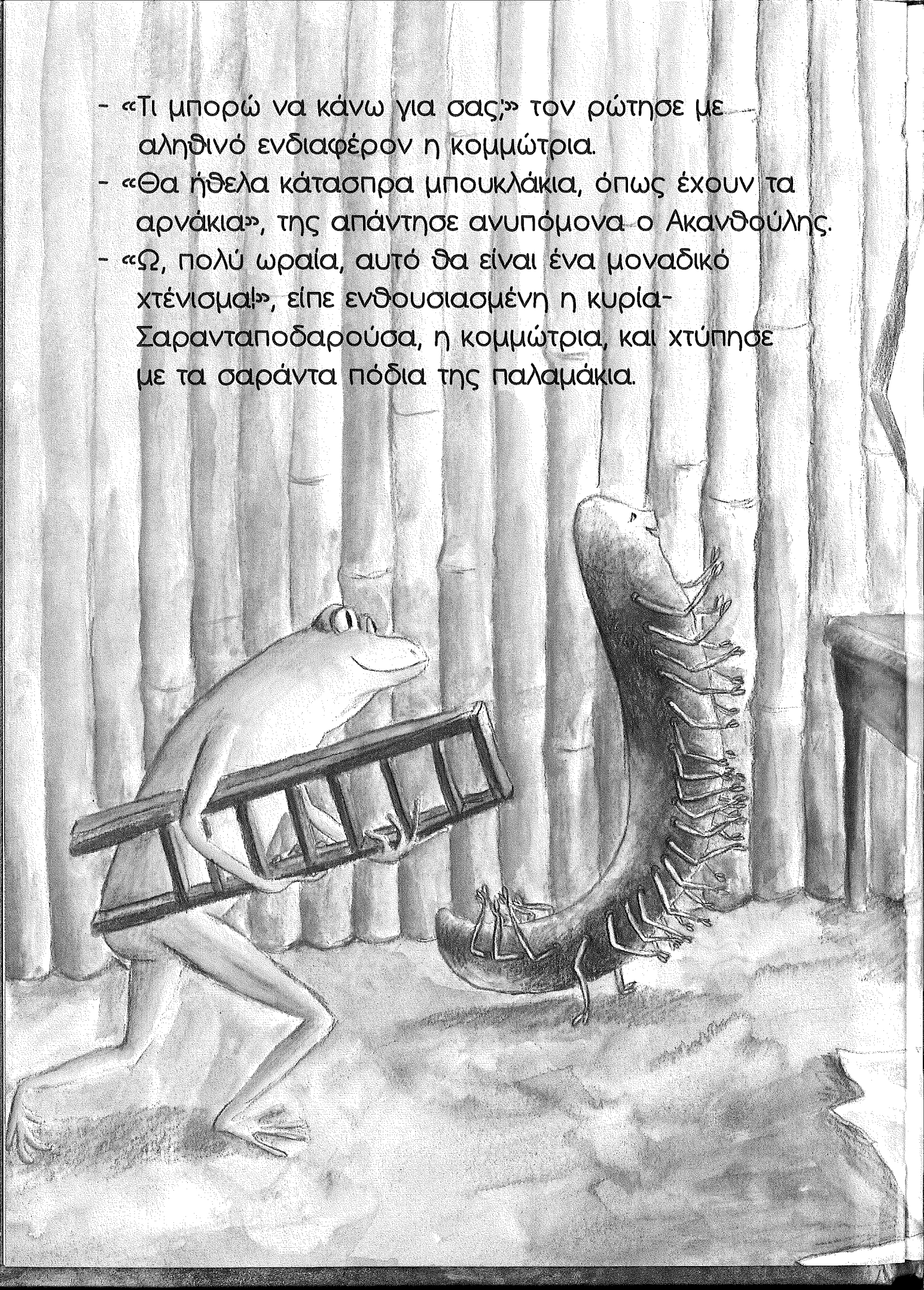

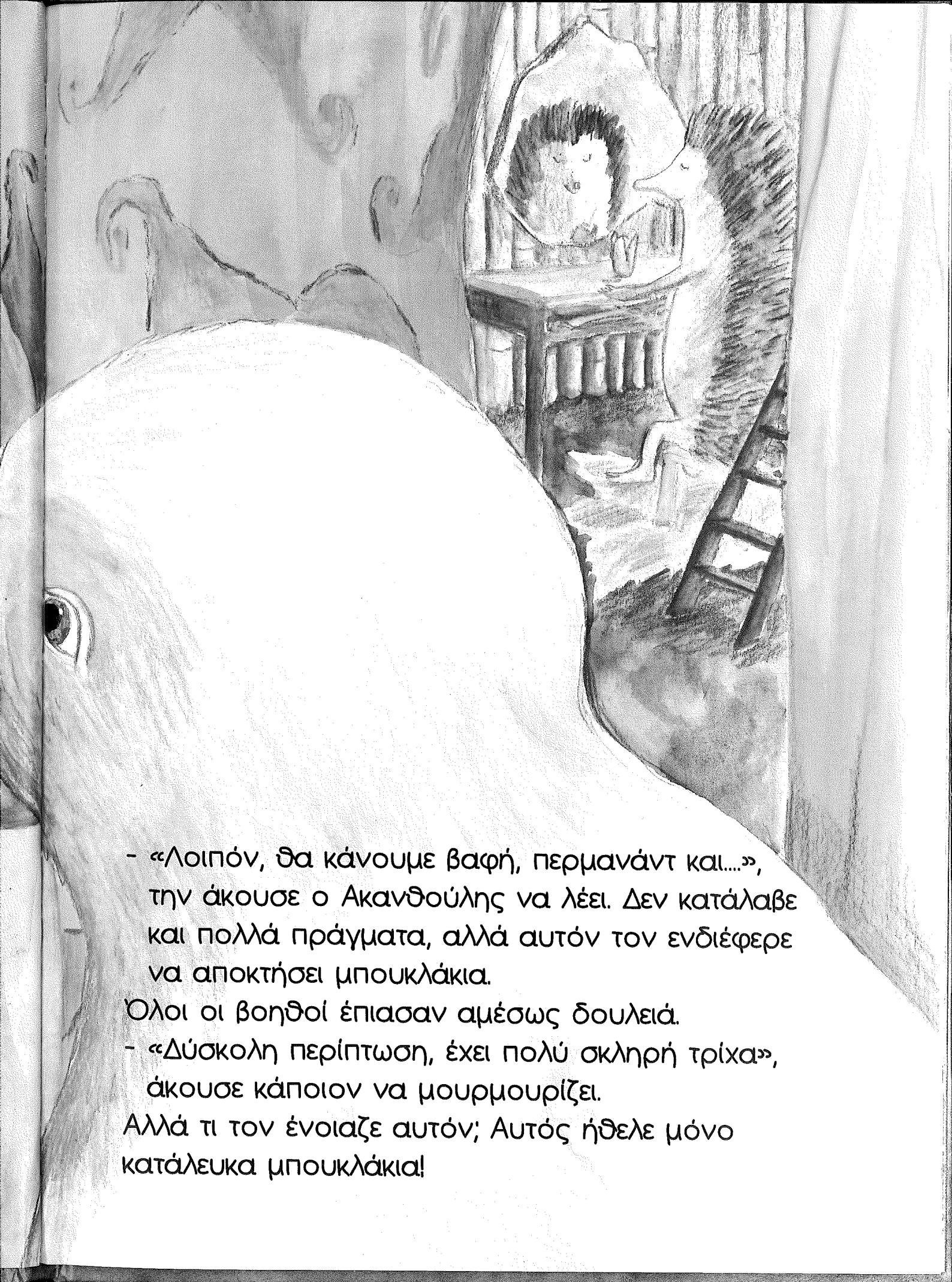

- «Λοιπόν, θα κάνουμε βαφή, περμανάντ και....»,
  την άκουσε ο Ακανθούλης να λέει. Δεν κατάλαβε
  και πολλά πράγματα, αλλά αυτόν τον ενδιέφερε
  να αποκτήσει μπουκλάκια.

Όλοι οι βοηθοί έπιασαν αμέσως δουλειά.

- «Δύσκολη περίπτωση, έχει πολύ σκληρή τρίχα»,
  άκουσε κάποιον να μουρμουρίζει.

Αλλά τι τον ένοιαζε αυτόν; Αυτός ήθελε μόνο κατάλευκα μπουκλάκια!

Έκλεισε τα μάτια του και άρχισε να ονειρεύεται. Ούτε κατάλαβε πότε πέρασε η ώρα. Ξαφνικά μια φωνή τον ξύπνησε!

- «Θαύμα, θαύμα, να ο πρώτος σκαντζόχοιρος στην ιστορία που έχει μπούκλες και μάλιστα κάτασπρες!».

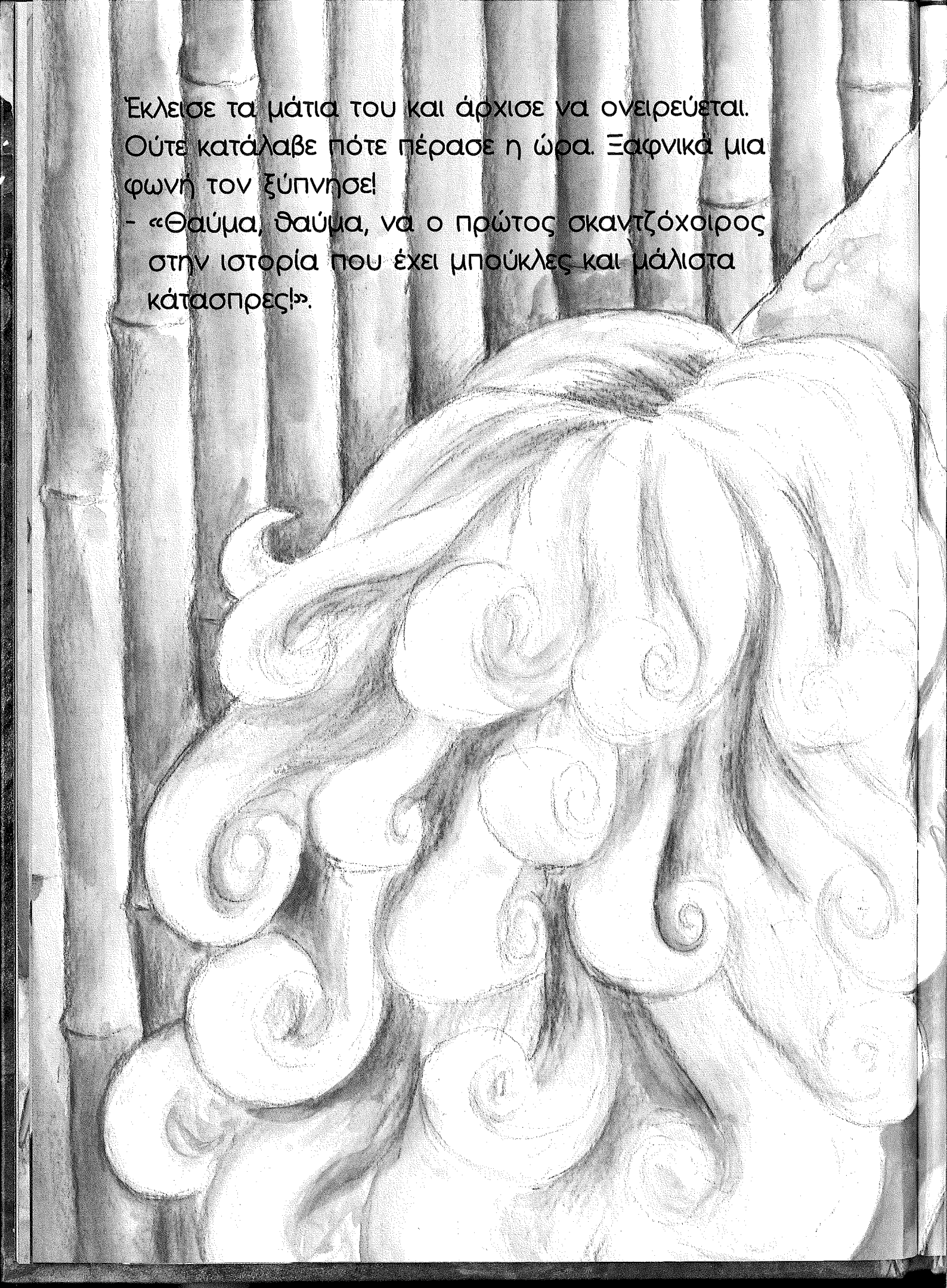

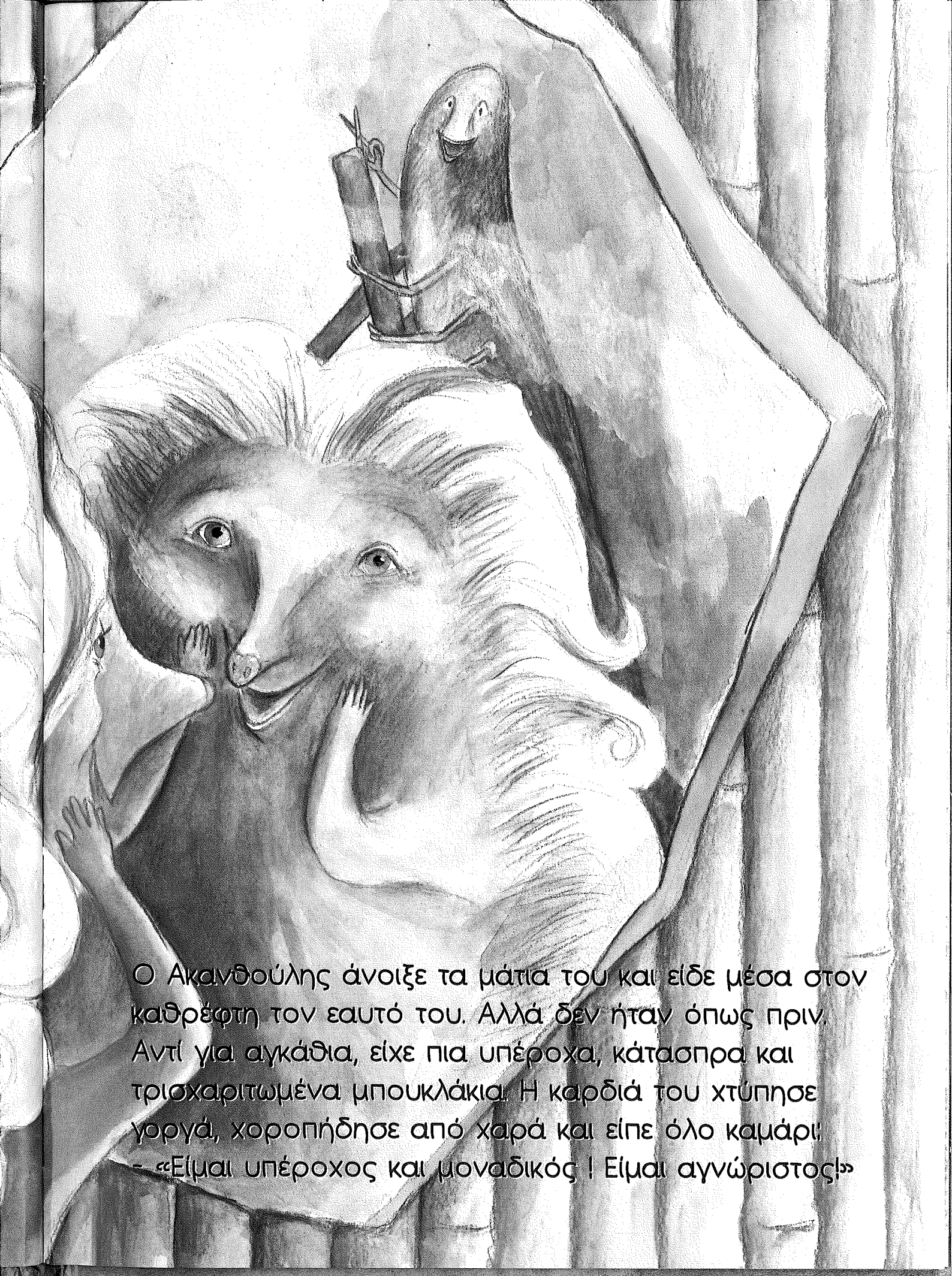

Ο Ακανθούλης άνοιξε τα μάτια του και είδε μέσα στον καθρέφτη τον εαυτό του. Αλλά δεν ήταν όπως πριν. Αντί για αγκάθια, είχε πια υπέροχα, κάτασπρα και τρισχαριτωμένα μπουκλάκια. Η καρδιά του χτύπησε γοργά, χοροπήδησε από χαρά και είπε όλο καμάρι:
– «Είμαι υπέροχος και μοναδικός ! Είμαι αγνώριστος!»

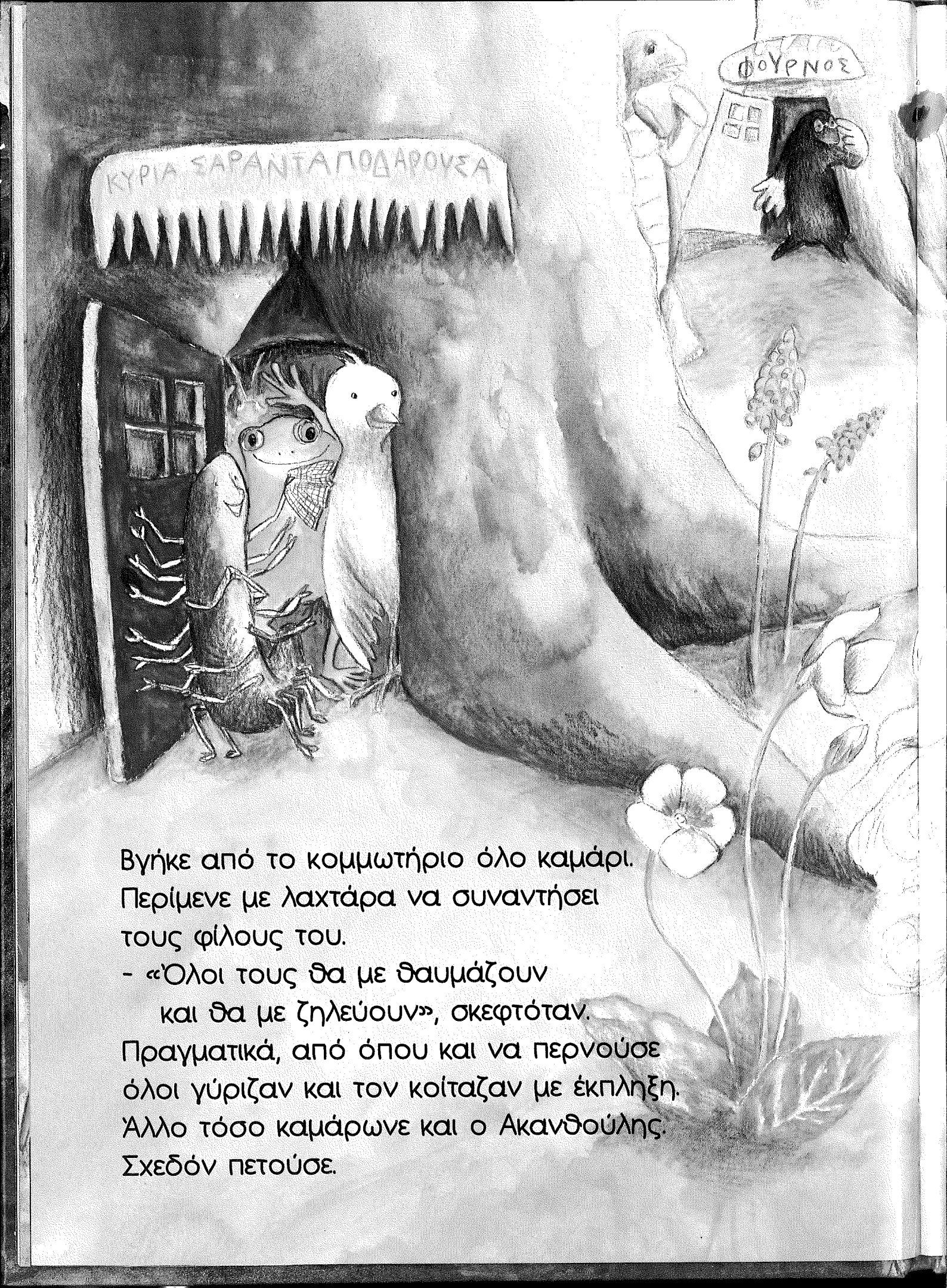

Βγήκε από το κομμωτήριο όλο καμάρι.
Περίμενε με λαχτάρα να συναντήσει
τους φίλους του.
- «Όλοι τους θα με θαυμάζουν
και θα με ζηλεύουν», σκεφτόταν.
Πραγματικά, από όπου και να περνούσε
όλοι γύριζαν και τον κοίταζαν με έκπληξη.
Άλλο τόσο καμάρωνε και ο Ακανθούλης.
Σχεδόν πετούσε.

ΕΥΛΟΥΡΓΟΣ

Εκεί που προχωρούσε
άκουσε κάποια ζώα
μεγαλύτερα
να τον σχολιάζουν.
- «Μα δεν είμαστε με τα καλά μας,
τι γελοίο πλάσμα είναι αυτό;»
- «Έχεις δίκιο, απαίσιο είναι,
αλλά δεν ξέρω τι είναι!»
- «Μα εγώ τον ξέρω», φώναξε κάποιος άλλος,
«είναι ο Ακανθούλης ο σκαντζόχοιρος».
- «Εγώ θα ντρεπόμουνα στη θέση του!
Τι πράγματα είναι αυτά;»
- «Είναι αίσχος για την κοινωνία μας»,
συμπλήρωσε κάποιος άλλος.

Ο Ακανθούλης για μια στιγμή έμεινε άφωνος.
Δεν μπορούσε να το πιστέψει.

- «Ακούς εκεί να μην τους αρέσει, αλλά τι περιμένεις, στην ηλικία τους όλα δικαιολογούνται, πού να ξέρουν αυτοί από μόδα , τόσα ξέρουν τόσα λένε», σκέφτηκε.

Σήκωσε το κεφάλι ψηλά και αδιάφορος προσπέρασε.
Αλλά τι τον ένοιαζε αυτόν; Αυτός είχε καταφέρει
να είναι ο πρώτος σκαντζόχοιρος με μπούκλες.

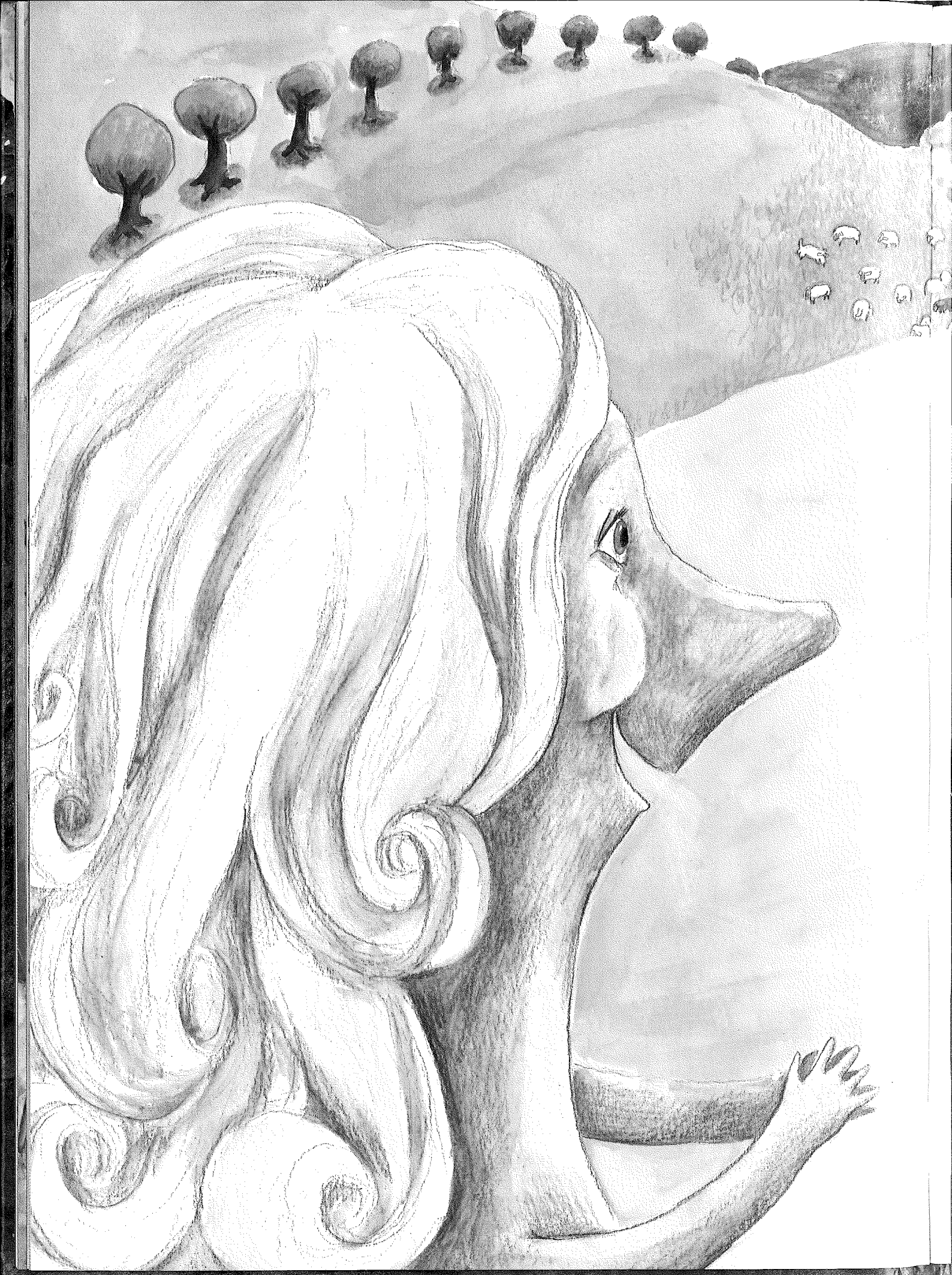

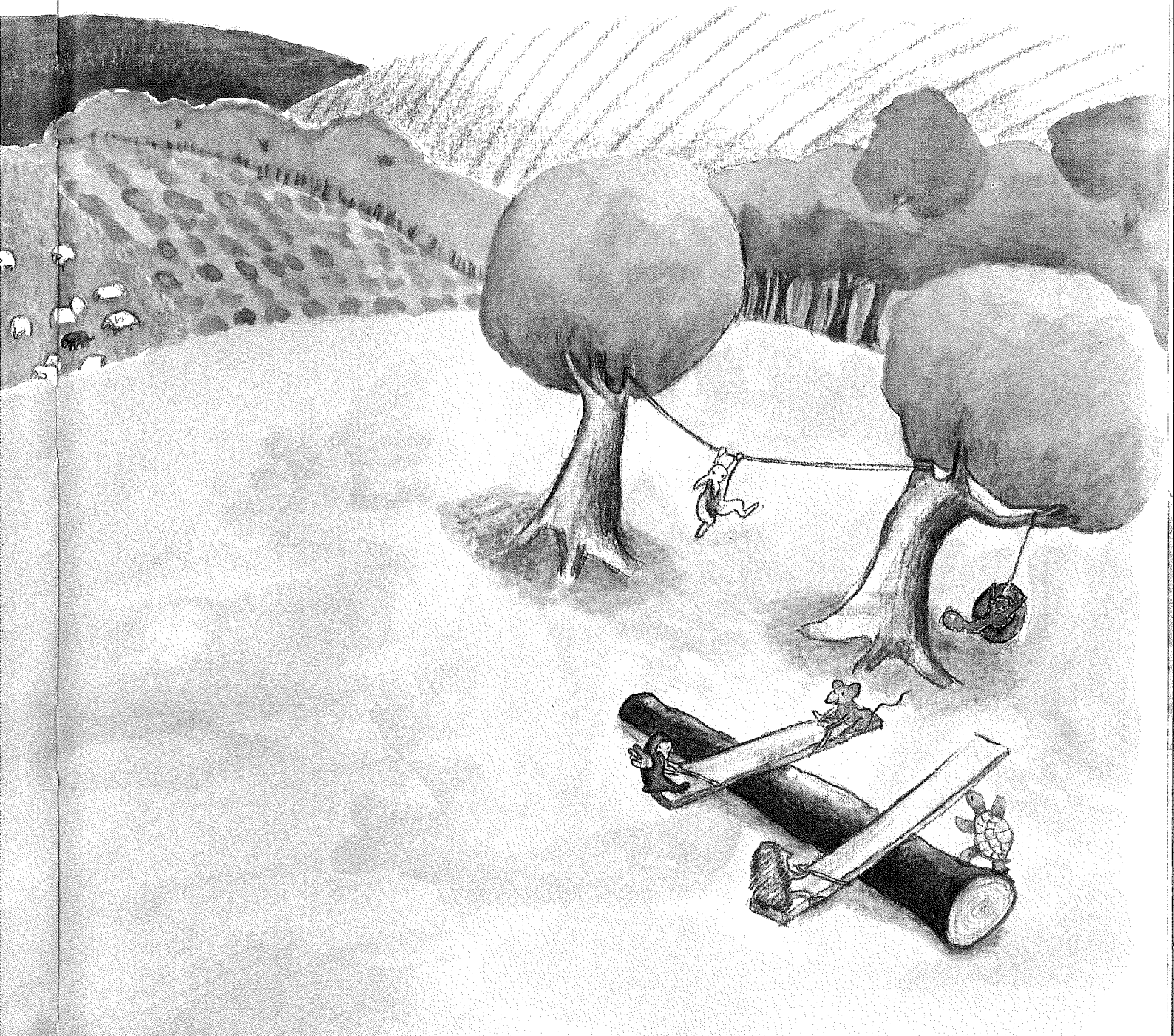

Όταν έφτασε στο δάσος, οι φίλοι του έπαιζαν.
Εκείνος στάθηκε όλο καμάρι και περίμενε να τον θαυμάσουν. Οι φίλοι του συνέχιζαν το παιχνίδι ώσπου το ποντίκι φώναξε:
-«Έι, κοιτάξτε έναν εξωγήινο!»
Όλοι έτρεξαν προς το μέρος του.
Ο Ακανθούλης καμαρωτός περίμενε
να τον θαυμάσουν.

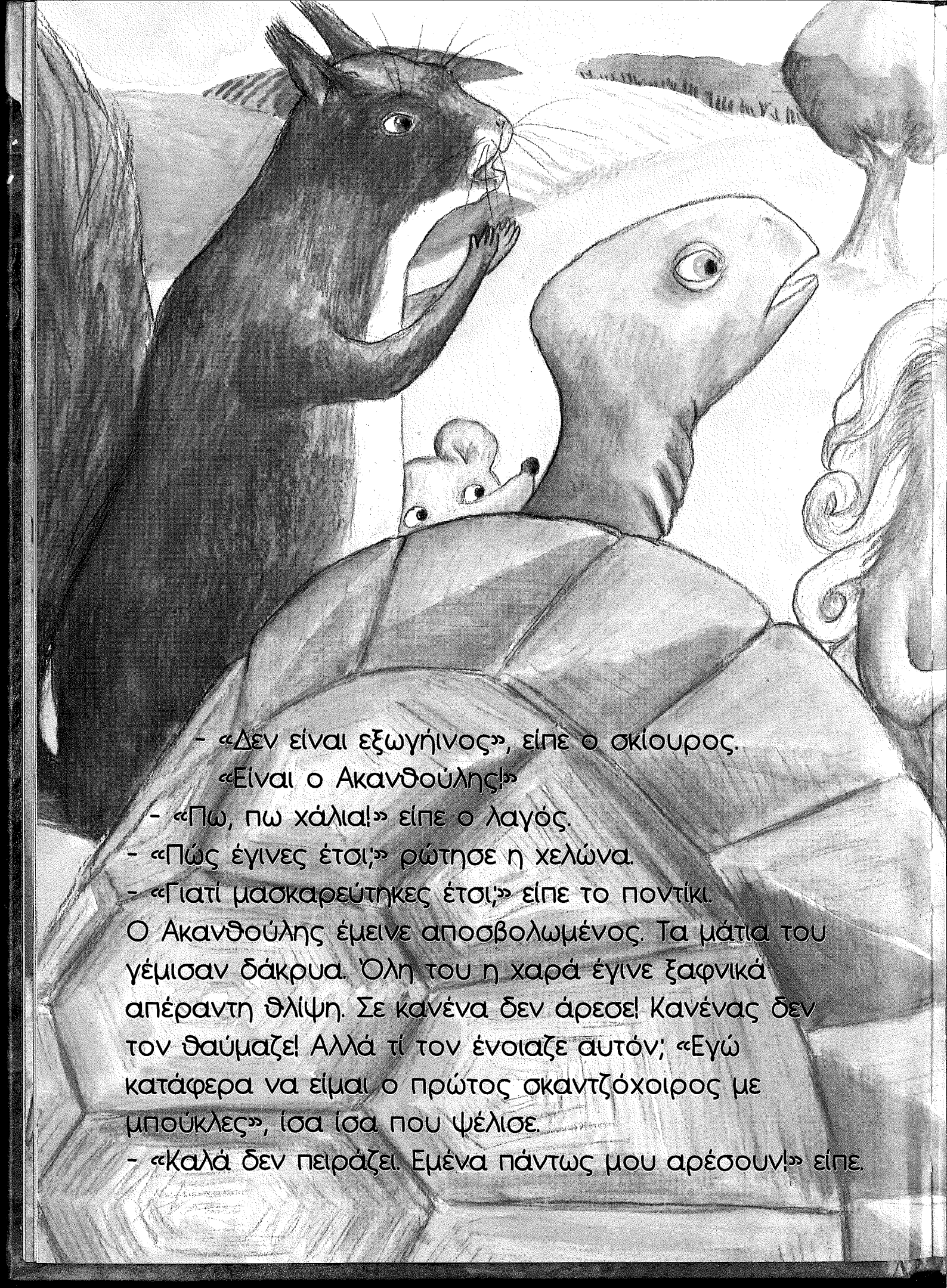

- «Δεν είναι εξωγήινος», είπε ο σκίουρος.
«Είναι ο Ακανθούλης!»
- «Πω, πω χάλια!» είπε ο λαγός.
- «Πώς έγινες έτσι;» ρώτησε η χελώνα.
- «Γιατί μασκαρεύτηκες έτσι;» είπε το ποντίκι.

Ο Ακανθούλης έμεινε αποσβολωμένος. Τα μάτια του γέμισαν δάκρυα. Όλη του η χαρά έγινε ξαφνικά απέραντη θλίψη. Σε κανένα δεν άρεσε! Κανένας δεν τον θαύμαζε! Αλλά τί τον ένοιαζε αυτόν; «Εγώ κατάφερα να είμαι ο πρώτος σκαντζόχοιρος με μπούκλες», ίσα ίσα που ψέλισε.

- «Καλά δεν πειράζει. Εμένα πάντως μου αρέσουν!» είπε.

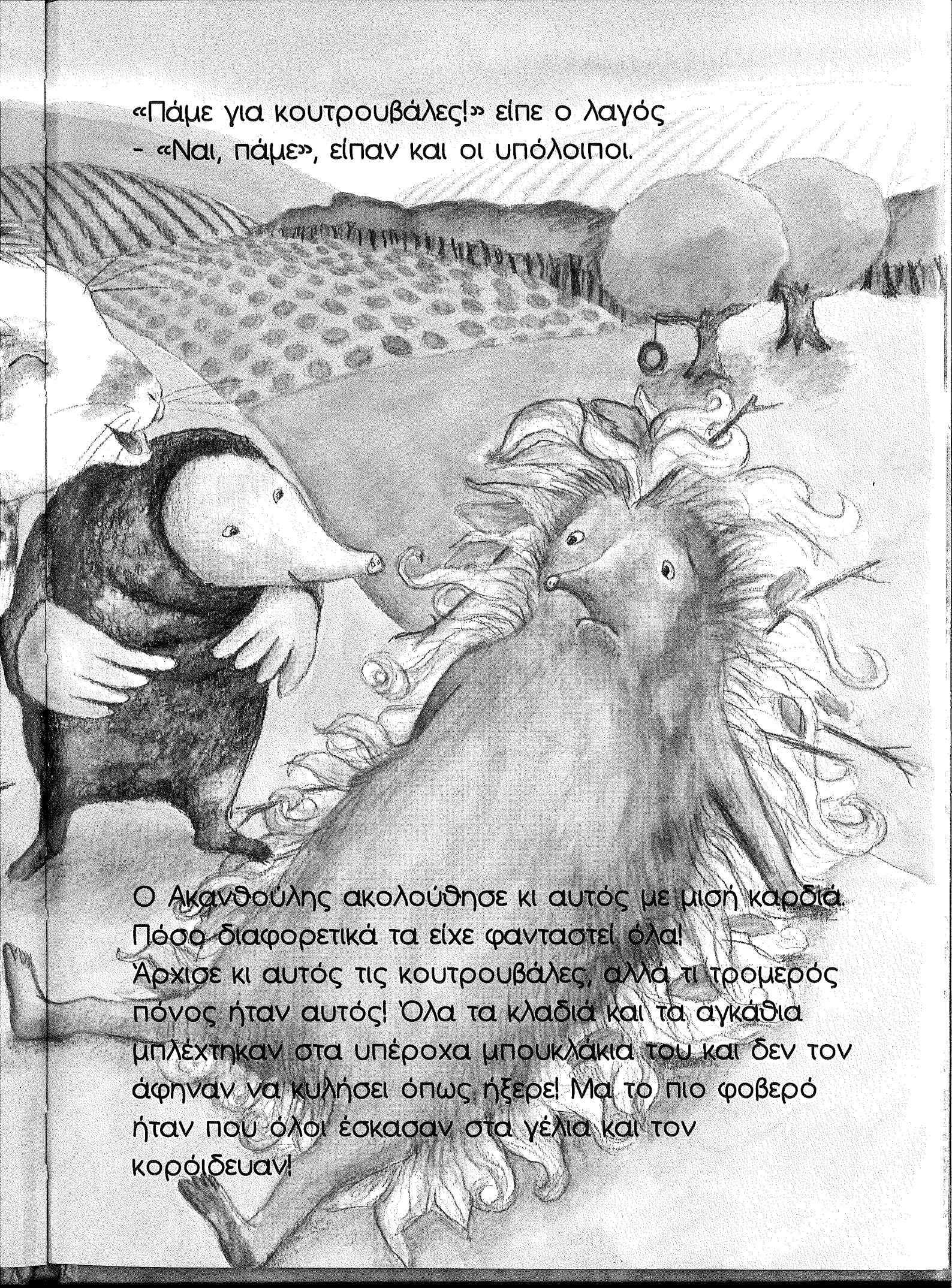

«Πάμε για κουτρουβάλες!» είπε ο λαγός
- «Ναι, πάμε», είπαν και οι υπόλοιποι.

Ο Ακανθούλης ακολούθησε κι αυτός με μισή καρδιά.
Πόσο διαφορετικά τα είχε φανταστεί όλα!
Άρχισε κι αυτός τις κουτρουβάλες, αλλά τι τρομερός πόνος ήταν αυτός! Όλα τα κλαδιά και τα αγκάθια μπλέχτηκαν στα υπέροχα μπουκλάκια του και δεν τον άφηναν να κυλήσει όπως ήξερε! Μα το πιο φοβερό ήταν που όλοι έσκασαν στα γέλια και τον κορόιδευαν!

-«Εγώ δεν παίζω μαζί του! Εγώ παίζω μόνο
με κανονικούς σκαντζόχοιρους!», είπε η χελώνα.
Όλοι τότε του γύρισαν την πλάτη
και απομακρύνθηκαν. Μόνο ο τυφλοπόντικας έμεινε
να τον κοιτάζει με συμπόνοια.

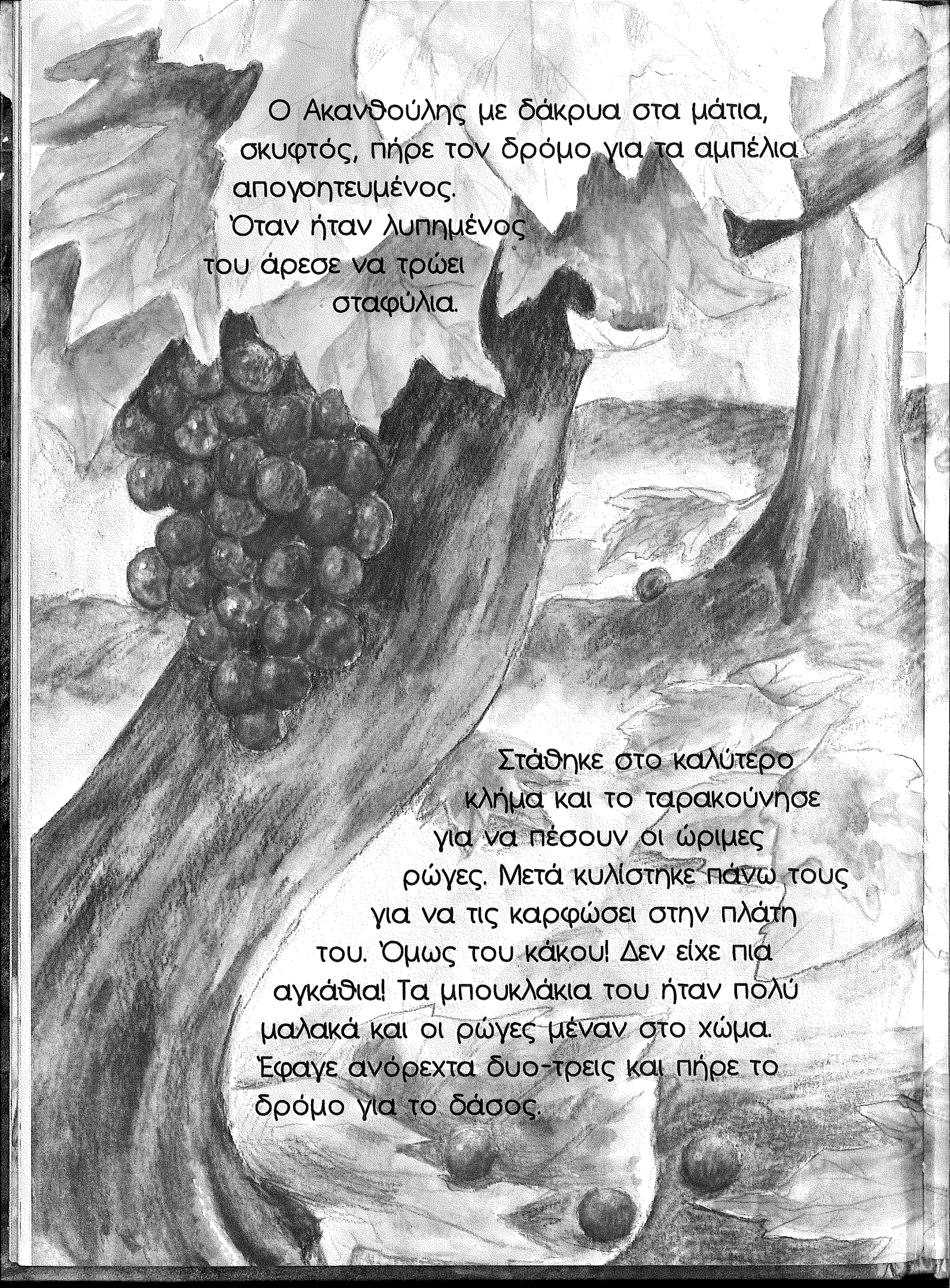

Ο Ακανθούλης με δάκρυα στα μάτια, σκυφτός, πήρε τον δρόμο για τα αμπέλια απογοητευμένος. Όταν ήταν λυπημένος του άρεσε να τρώει σταφύλια.

Στάθηκε στο καλύτερο κλήμα και το ταρακούνησε για να πέσουν οι ώριμες ρώγες. Μετά κυλίστηκε πάνω τους για να τις καρφώσει στην πλάτη του. Όμως του κάκου! Δεν είχε πια αγκάθια! Τα μπουκλάκια του ήταν πολύ μαλακά και οι ρώγες μέναν στο χώμα. Έφαγε ανόρεκτα δυο-τρεις και πήρε το δρόμο για το δάσος.

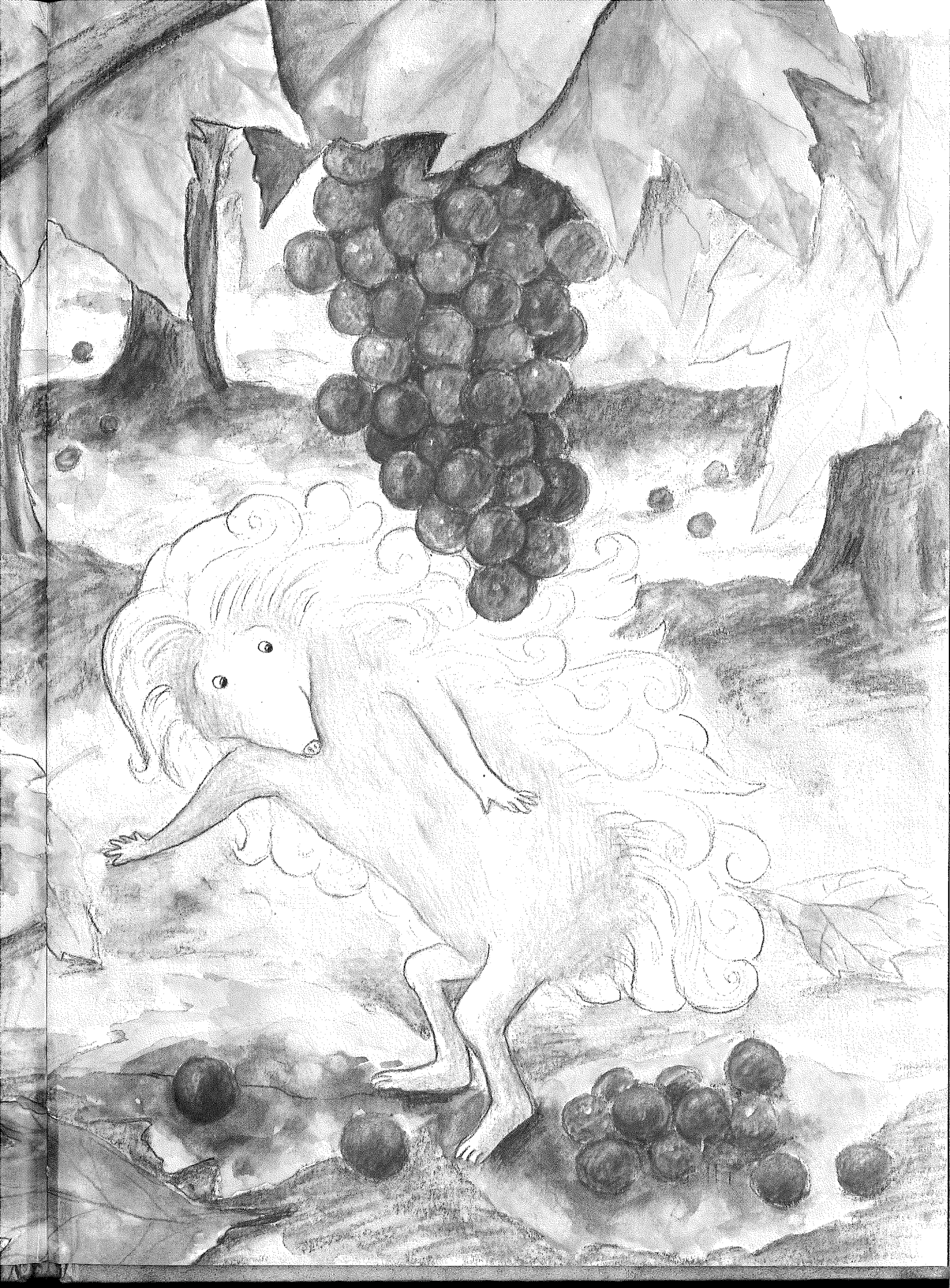

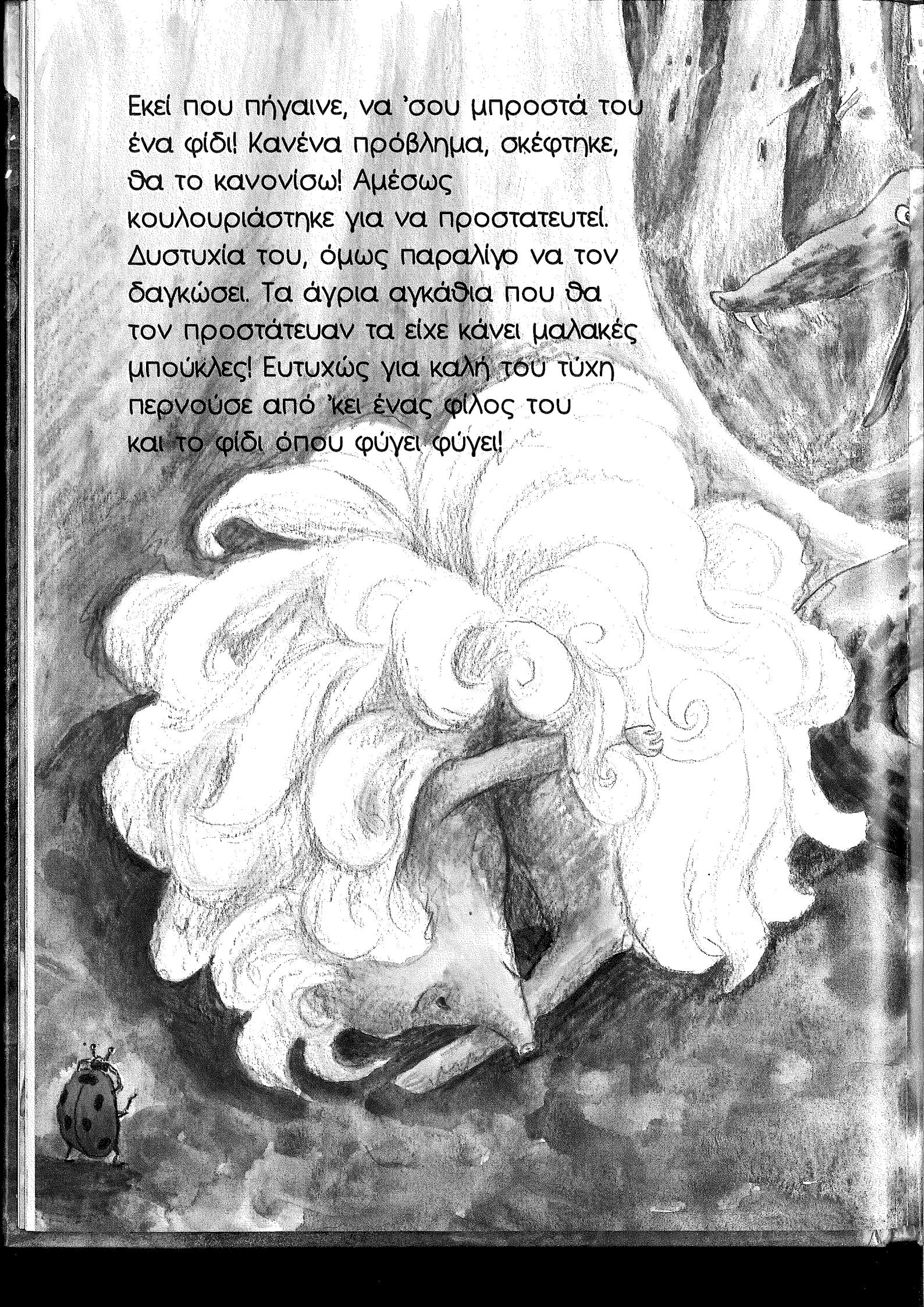

Εκεί που πήγαινε, να 'σου μπροστά του ένα φίδι! Κανένα πρόβλημα, σκέφτηκε, θα το κανονίσω! Αμέσως κουλουριάστηκε για να προστατευτεί. Δυστυχία του, όμως παραλίγο να τον δαγκώσει. Τα άγρια αγκάθια που θα τον προστάτευαν τα είχε κάνει μαλακές μπούκλες! Ευτυχώς για καλή του τύχη περνούσε από 'κει ένας φίλος του και το φίδι όπου φύγει φύγει!

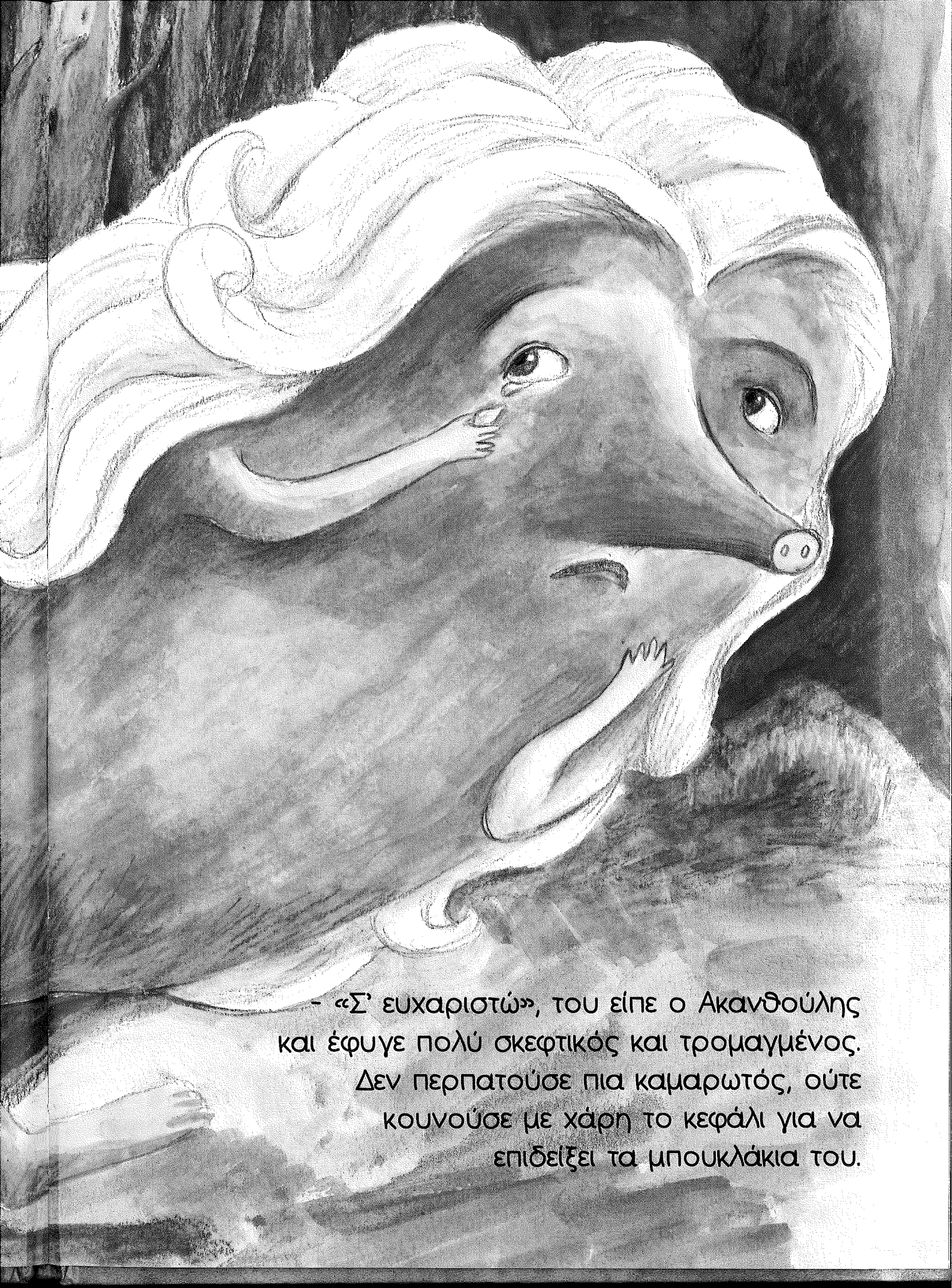

– «Σ' ευχαριστώ», του είπε ο Ακανθούλης και έφυγε πολύ σκεφτικός και τρομαγμένος. Δεν περπατούσε πια καμαρωτός, ούτε κουνούσε με χάρη το κεφάλι για να επιδείξει τα μπουκλάκια του.

Χώθηκε στην κουφάλα ενός δέντρου και άρχισε να αναλογίζεται τι πέρασε όλη την ημέρα.

- «Μα δε φτάνει που όλοι με κοροιδεύουν, δεν μπορώ ούτε να παίξω με τους φίλους μου και κινδύνεψα κι από το φίδι που αλλιώς θα το κανόνιζα», σκέφτηκε. «Μήπως έκανα λάθος; Μήπως έχουν οι άλλοι δίκιο; Αλλά τώρα τι μπορώ να κάνω;».

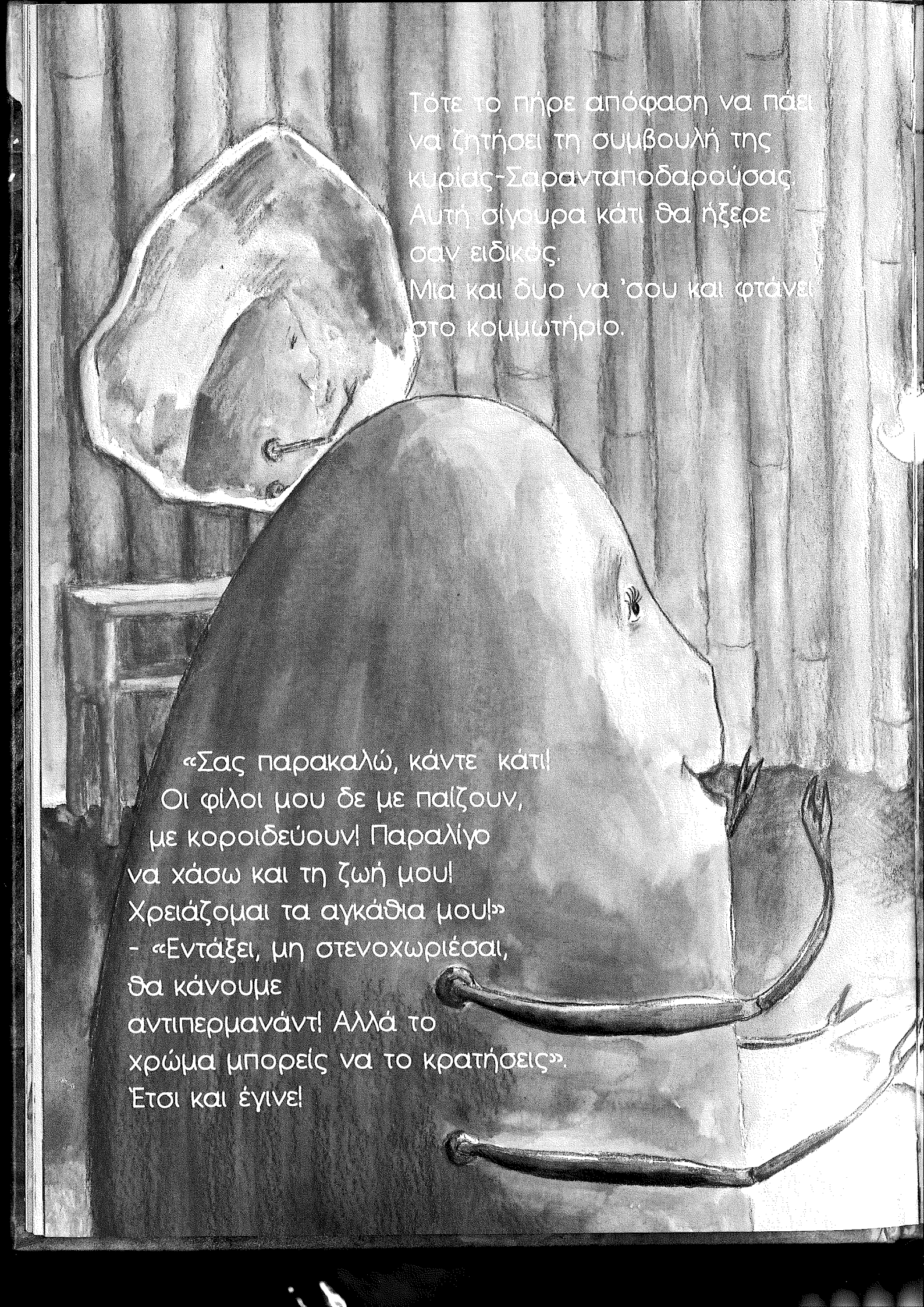

Τότε το πήρε απόφαση να πάει
να ζητήσει τη συμβουλή της
κυρίας-Σαρανταποδαρούσας.
Αυτή σίγουρα κάτι θα ήξερε
σαν ειδικός.
Μια και δυο να 'σου και φτάνει
στο κομμωτήριο.

«Σας παρακαλώ, κάντε κάτι!
Οι φίλοι μου δε με παίζουν,
με κοροιδεύουν! Παραλίγο
να χάσω και τη ζωή μου!
Χρειάζομαι τα αγκάθια μου!»
– «Εντάξει, μη στενοχωριέσαι,
θα κάνουμε
αντιπερμανάντ! Αλλά το
χρώμα μπορείς να το κρατήσεις».
Έτσι και έγινε!

Ο Ακανθούλης ανακουφισμένος έφυγε από το κομμωτήριο με κάτασπρα σκαντζοχοιρένια αγκάθια.
- «Τουλάχιστον έμειναν κάτασπρα», σκέφτηκε και χαμογέλασε. «Πάλι θα ξεχωρίζω!».

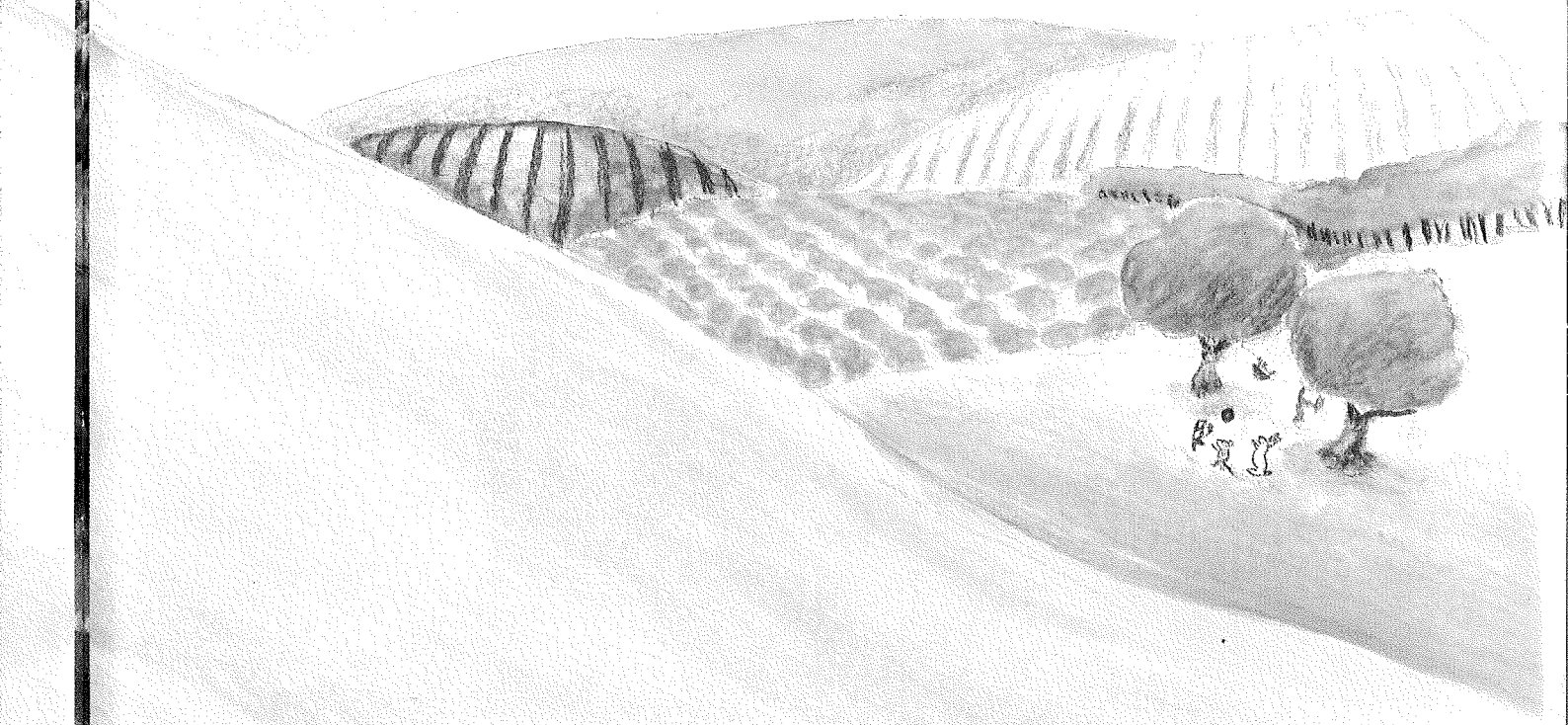

Όλο ανυπομονησία έτρεξε στο λιβάδι να βρει τους φίλους του. Στο δρόμο πάλι άκουσε κάποιον να λέει:
-«Έβαλε μυαλό, αλλά πάλι έκανε του κεφαλιού του!»

Ο Ακανθούλης, ο μικρός σκαντζόχοιρος,
θέλει να αλλάξει!
Έτσι, κάνει τα αγκάθια του άσπρα μπουκλάκια,
σαν να ήταν πρόβατο. Όμως χωρίς τα αγκάθια του
μπαίνει σε πολλούς μπελάδες.
Τι θα αποφασίσει άραγε ο Ακανθούλης;
Να έχει αγκάθια ή μπούκλες;

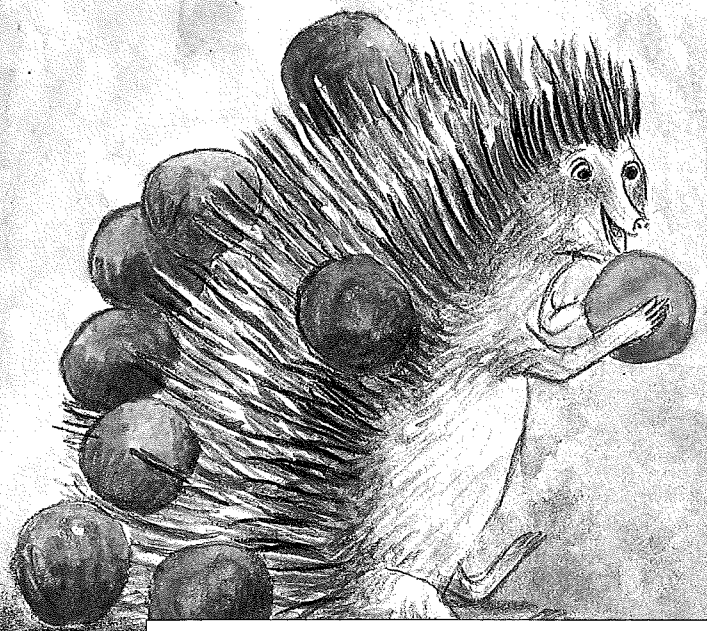

ISBN: 960-[illegible]

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΕΠΕΑΕΚ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ
ΣΥΓΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΤΑΜΕΙΟ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

ΕΛΛΑΔΑ 2008

ΠΑΙΔΕΙΑ ΜΠΡΟΣΤΑ
2ο Επιχειρησιακό Πρόγραμμα
Εκπαίδευσης και Αρχικής
Επαγγελματικής Κατάρτισης